

VI. Пѣсни за стопанския животъ.

Рано ранила Люляна. (Жѣтварска пѣсень).

Много баено 110

Лю- на Ра но ра- ни- ла Лю- на

Рано ранила Люляна
Съсь бѣли менци за вода
На хайдушкото кладенче.
Тамъ заварила Люляна
Сто и петдесетъ юнака.
Всички ѝ на кракъ станаха.

Нива ти гори, Стояне. (Жѣтварска пѣсень).

Умѣreno 111.

Ни- ва ти го- ри, Сто- я- не,
меж- ду два дру- ма го- лѣ- ми.

— „Нива ти гори, Стояне,
Между два друма голѣми.
Нива ли да ты пожъна,
Тебе ли болень да вардя?“
— „Варди ме, мамо, варди ме,
Варди ме да си оздравя.
Днесъ петькъ, утрѣ сѫбота,
Въ други день — свeta недѣля,
Събери, мамо, момитѣ
Нивата да ми пожънатъ.“